

Zuid Afrikaansche Universiteit.

Mijnheer de Editor! Wij hebben biljet gesmeekt. Onze petities werden schandelijk veracht. Wij zijn niet onwillig een hoofdbelasting te betalen; dit aanbod is afgewezen zonder oorzaak. Het Ministerie speelde het Parlement worden voornamelijk tegen dezen maatregel, die waarachtigheid in den mond gesproken. Moeten wij dan in gedwongenheid onze kranen onderzook en harnasch en vernietigd worden? Daarvoor wij geduldig de eerbare prijs boeten gestadig zien verarmen, en de jonge beginners met geweld naar den bedelstaf zien voeren!

Neen, mijnheer, onder deze omstandigheden is een Volks-Declinatie als voornamelijk onvermijdelijk; wij moeten haar hebben en verzoekt het Hoogste Huis die onredelijke Bill niet, die zalmen wij haar verwerpen.—Ik ben.

EEN WILNBOER.

DE WIJNBOUWERS van HAMAN.

Aan den Redacteur. Mijnheer,—In uwe inleiding van den 17den deser vind ik, dat gij, met recht, de geschiedenis van de wijnbouwers van Haman vermeldt met de houding der speculanten, die zich op vermetele wijze wagen te speculeren, in het meerwoord gesproken, welke eeriijke lieden onder hen bij den kop hebt genomen, die van het begin af tegen de accijnswet waren.

Geen, er ten tijde van koning Ahasuerus slechts één Haman gevonden werd, die den dood van Mordechai zocht, alsoos er thans, in onze dagen, maar één speculant, die zich op vermetele wijze wagenst te verrijken door den onbegrijp der wijnbouwers. Het is die grijpende wil in schandploederen, die Haman, welke ons zulk een hoog woord voerde uitbreidde, van tekeren reiziger in Midden Afrika, terwijl het hemzelven geenszins aan ijer onbrak om, door den handel in geworen, indirecte te hand te leenen aan den kafferloer, waartoe thans alle hoogste belastingen den oorlogspijl hebben.

Dien Haman moeten alle wijnbouwers, handelaars en winkeliers in de Westelijke Provincie, in gelyk gehouden. Op hem kan men, met een gerust geweten, de volgende regelen uit de geschiedenis van Haman in loopen brengen:—Then the King Ahasuerus answered and said unto Esther the Queen, Who is he, and where is he, that he durst presume in his heart to do so? And Esther said, The adversary and enemy is the wicked Haman.

Ik ben, enz.

MOEDERLIJ.

PAARL, 24 Julij 1878.

Aan den Redacteur.

Waarde Heer!—U.E.D. heeft mijne vraag beantwoord met een wederantwoord, waarop ik het antwoord met gaarne weeten heb gezien, dat gij niet het best zijn mij antwoord niet te publiceren.

Bij den eersten oogopslag zou men zeggen: wel! belast de produkten die de Oostprovincie hierheen brengen, even hoer, doch zij zenden ons niets te koop en al hunne produkten gaan elders, dan zijn zij volstrekt niet van ons afhankelijk, doch wij zijn dat wel van hen.

Al wat ons Westelijken nu te doen staat, is te zorgen om bij de eerstvolgende Parlementsvergadering in te brengen die tegen den accijnswet in de wet wter vernietigen zullen voorperstijd, zodat de speculanten alreeds aan de grijp blijven zwaijen, en gemeinlijk blaauwen bij prijs houden om niet te verliezen. Natuurlijk is de boer dan het beste er van af.

ECONOMIST.

WIJNBORER versus SPECULATEUR.

Wellington, 20 Julij 1878.

Aan den Redacteur.

Mijnheer,—Er staat geschreven, "Die een kuilgraaf zal erin vallen, en die een steen wentel, op hem zal hij wederkomen." Het schone is dat die kuilgraaf, die in onze dagen, nu dat ten westen van de speculanten in Kaapstad. Die heeren hadden zich op gepast, dat de wijnbouwer alleen in den kuil vallen zou, terwijl zij zouden werden vrijgelaten om den kwalijk verkregen buit te deelen. Maar, ach! hoe geheel anders schijnt het nu te zullen uitvallen. De steen dien zij hebben gewenteld is nu henzelven teruggekeerd, en nu zijn zij aan de beurt om, laag, laag, enz., over die kuil te glijden, die zij hebben gegraven, en hebben gekocht voor het volgende jaar of langer de brandwijnmarkt gebied in hunne hand te hebben.—Doch, "neusee voorbij."

Of ik hield van lachzen des buik vast, ten ik in uwe uitgevan van 11. Woensdag zag hoe de speculanten te keer gingen over de onrechtvaardigheid van hen te belasten. Ja, ja, zo gaat het, belast elken een, doch, mij, en het mijne niet!

Het is wonderlijk te zien, hoe de kooplieden daartoe in de accijnswaardig in het Huis pretomkeren hebben gemaakt en van hunne dwaling zo spoedig zijn genezen. Nu wordt ons niet langer de oude stori te vervelen oververteld, maar, "de verbruiker zal de belasting betalen en niet de wijnbouwer." Neen, nu is 't de arme, arme koopman zal er bij hielden.

Ik ben geen wijnbouwer, en onrecht deed geheel onpartijdig, alhoewel ik niet en twijfel niet heb. Ik ben haden uwe even sterk gekant tegen de Bill, (belust en al) als vroeger: doch, kan het niet anders en wil men met kracht en geweld den boer belasten, geef, maar dan ook den koopman, die zich heeft gespeculeerd met de boer produkten. Laatliik ook zijn aanloof dragen; ik denk dit is de eenige weg die kan worden gevolgd in de Kaapstadse Kamer van Koophandel van naar anti-Afrikaansche gerustheid te geven.

Ik heb den Kamer en de heer Goodfille als woordvoerder gedroeg zich op de voorgedruide in de stad wereldlijk aisch of zij van de Tarantula gestoken was. Zoumen een gansch ander deuntje dan toen zij den Premier verzoeken, de Bill met den 10den deser in werking te brengen.

Mijnheer,—Is het nu eenmaal zo: voor Engeland de Engelsman en voor Frankrijk de Fransman, waarom kan het dan ook niet met ons? Het is de heer Brabant vroeger er bij, dat de kennis van den heer Gamble van belang zou zijn voor municipaliteiten die waterwerken ondernemen. Ten 6 ure was de post nog in behandeling.

Laatste Telegrammen.

GISTERN ONTVANGEN. GRAHAMSTAD. Vrijdag, 20 Julij.

Gisteren avond een stanproul vergadering ter overweging der zaak van Charles Jackson, den vrijwilliger onder vonds van 15 jaar dwangarbeid. Eene memorie aangenomen om den Gouverneur vrij te stellen te verzoeken.

De dankdag wordt hier heel hartelijk opgenomen.

PORT ALFRED. Vrijdag, 20 Julij.

Nyansa gisteren aangekomen en Engelse lading gelost. Bij het terugkeeren der letters raakte een volgend raderen? Dat het Parlement het voorgedachte heeft, het volk alle gehoor te ontzeggen en het met autocraatisch gezag stoumoedig te verdrücken, is het wijt, beiden ter oogenblikke redding uit het bedriegde gevaar, en ter voorkoming van verdere tinnanie, om heden uw democratisch gezag alleromstredend te handhaven, het krachtigste praktische middel daartoe is, dat zij u allen als een eenig man verbinden zult, en dat bij wijze den VOLKS-Dreiging, waarin zij de gebode Accijnswet met dardast clausulen van nul en ongewerdige waarde verklaart.

De afgevaardigden van het Parlement worden voornamelijk tegen dezen maatregel, die waarachtigheid in den mond gesproken. Moeten wij dan in gedwongenheid onze kranen onderzook en harnasch en vernietigd worden? Daarvoor wij geduldig de eerbare prijs boeten gestadig zien verarmen, en de jonge beginners met geweld naar den bedelstaf zien voeren!

Neen, mijnheer, onder deze omstandigheden is een Volks-Declinatie als voornamelijk onvermijdelijk; wij moeten haar hebben en verzoekt het Hoogste Huis die onredelijke Bill niet, die zalmen wij haar verwerpen.—Ik ben.

EEN WILNBOER.

DE WIJNBOUWERS van HAMAN.

Aan den Redacteur.

Mijnheer,—In uwe inleiding van den 17den deser vind ik, dat gij, met recht, de geschiedenis van de wijnbouwers van Haman vermeldt met de houding der speculanten, die zich op vermetele wijze wagen te speculeren, in het meerwoord gesproken, welke eeriijke lieden onder hen bij den kop hebt genomen, die van het begin af tegen de accijnswet waren.

Geen, er ten tijde van koning Ahasuerus slechts één Haman gevonden werd, die den dood van Mordechai zocht, alsoos er thans, in onze dagen, maar één speculant, die zich op vermetele wijze wagenst te verrijken door den onbegrijp der wijnbouwers. Het is die grijpende wil in schandploederen, die Haman, welke ons zulk een hoog woord voerde uitbreidde, van tekeren reiziger in Midden Afrika, terwijl het hemzelven geenszins aan ijer onbrak om, door den handel in geworen, indirecte te hand te leenen aan den kafferloer, waartoe thans alle hoogste belastingen den oorlogspijl hebben.

Dien Haman moeten alle wijnbouwers, handelaars en winkeliers in de Westelijke Provincie, in gelyk gehouden. Op hem kan men, met een gerust geweten, de volgende regelen uit de geschiedenis van Haman in loopen brengen:—Then the King Ahasuerus answered and said unto Esther the Queen, Who is he, and where is he, that he durst presume in his heart to do so? And Esther said, The adversary and enemy is the wicked Haman.

Ik ben, enz.

MOEDERLIJ.

PAARL, 24 Julij 1878.

Aan den Redacteur.

Waarde Heer!—U.E.D. heeft mijne vraag beantwoord met een wederantwoord, waarop ik het antwoord met gaarne weeten heb gezien, dat gij niet het best zijn mij antwoord niet te publiceren.

Bij den eersten oogopslag zou men zeggen: wel! belast de produkten die de Oostprovincie hierheen brengen, even hoer, doch zij zenden ons niets te koop en al hunne produkten gaan elders, dan zijn zij volstrekt niet van ons afhankelijk, doch wij zijn dat wel van hen.

Al wat ons Westelijken nu te doen staat, is te zorgen om bij de eerstvolgende Parlementsvergadering in te brengen die tegen den accijnswet in de wet wter vernietigen zullen voorperstijd, zodat de speculanten alreeds aan de grijp blijven zwaijen, en gemeinlijk blaauwen bij prijs houden om niet te verliezen. Natuurlijk is de boer dan het beste er van af.

ECONOMIST.

WIJNBORER versus SPECULATEUR.

Wellington, 20 Julij 1878.

Aan den Redacteur.

Mijnheer,—Er staat geschreven, "Die een kuilgraaf zal erin vallen, en die een steen wentel, op hem zal hij wederkomen." Het schone is dat die kuilgraaf, die in onze dagen, nu dat ten westen van de speculanten in Kaapstad. Die heeren hadden zich op gepast, dat de wijnbouwer alleen in den kuil vallen zou, terwijl zij zouden werden vrijgelaten om den kwalijk verkregen buit te deelen. Maar, ach! hoe geheel anders schijnt het nu te zullen uitvallen. De steen dien zij hebben gewenteld is nu henzelven teruggekeerd, en nu zijn zij aan de beurt om, laag, laag, enz., over die kuil te glijden, die zij hebben gegraven, en hebben gekocht voor het volgende jaar of langer de brandwijnmarkt gebied in hunne hand te hebben.—Doch, "neusee voorbij."

Of ik hield van lachzen des buik vast, ten ik in uwe uitgevan van 11. Woensdag zag hoe de speculanten te keer gingen over de onrechtvaardigheid van hen te belasten. Ja, ja, zo gaat het, belast elken een, doch, mij, en het mijne niet!

Het is wonderlijk te zien, hoe de kooplieden daartoe in de accijnswaardig in het Huis pretomkeren hebben gemaakt en van hunne dwaling zo spoedig zijn genezen. Nu wordt ons niet langer de oude stori te vervelen oververteld, maar, "de verbruiker zal de belasting betalen en niet de wijnbouwer." Neen, nu is 't de arme, arme koopman zal er bij hielden.

Ik ben geen wijnbouwer, en onrecht deed geheel onpartijdig, alhoewel ik niet en twijfel niet heb. Ik ben haden uwe even sterk gekant tegen de Bill, (belust en al) als vroeger: doch, kan het niet anders en wil men met kracht en geweld den boer belasten, geef, maar dan ook den koopman, die zich heeft gespeculeerd met de boer produkten. Laatliik ook zijn aanloof dragen; ik denk dit is de eenige weg die kan worden gevolgd in de Kaapstadse Kamer van Koophandel van naar anti-Afrikaansche gerustheid te geven.

Ik heb den Kamer en de heer Goodfille als woordvoerder gedroeg zich op de voorgedruide in de stad wereldlijk aisch of zij van de Tarantula gestoken was. Zoumen een gansch ander deuntje dan toen zij den Premier verzoeken, de Bill met den 10den deser in werking te brengen.

Mijnheer,—Is het nu eenmaal zo: voor Engeland de Engelsman en voor Frankrijk de Fransman, waarom kan het dan ook niet met ons? Het is de heer Brabant vroeger er bij, dat de kennis van den heer Gamble van belang zou zijn voor municipaliteiten die waterwerken ondernemen. Ten 6 ure was de post nog in behandeling.

Laatste Telegrammen.

GISTERN ONTVANGEN. GRAHAMSTAD. Vrijdag, 20 Julij.

Gisteren avond een stanproul vergadering ter overweging der zaak van Charles Jackson, den vrijwilliger onder vonds van 15 jaar dwangarbeid. Eene memorie aangenomen om den Gouverneur vrij te stellen te verzoeken.

De dankdag wordt hier heel hartelijk opgenomen.

PORT ALFRED. Vrijdag, 20 Julij.

Nyansa gisteren aangekomen en Engelse lading gelost. Bij het terugkeeren der letters raakte een volgend raderen? Dat het Parlement het voorgedachte heeft, het volk alle gehoor te ontzeggen en het met autocraatisch gezag stoumoedig te verdrücken, is het wijt, beiden ter oogenblikke redding uit het bedriegde gevaar, en ter voorkoming van verdere tinnanie, om heden uw democratisch gezag alleromstredend te handhaven, het krachtigste praktische middel daartoe is, dat zij u allen als een eenig man verbinden zult, en dat bij wijze den VOLKS-Dreiging, waarin zij de gebode Accijnswet met dardast clausulen van nul en ongewerdige waarde verklaart.

De afgevaardigden van het Parlement worden voornamelijk tegen dezen maatregel, die waarachtigheid in den mond gesproken. Moeten wij dan in gedwongenheid onze kranen onderzook en harnasch en vernietigd worden? Daarvoor wij geduldig de eerbare prijs boeten gestadig zien verarmen, en de jonge beginners met geweld naar den bedelstaf zien voeren!

Neen, mijnheer, onder deze omstandigheden is een Volks-Declinatie als voornamelijk onvermijdelijk; wij moeten haar hebben en verzoekt het Hoogste Huis die onredelijke Bill niet, die zalmen wij haar verwerpen.—Ik ben.

EEN WILNBOER.

DE WIJNBOUWERS van HAMAN.

Aan den Redacteur.

Mijnheer,—In uwe inleiding van den 17den deser vind ik, dat gij, met recht, de geschiedenis van de wijnbouwers van Haman vermeldt met de houding der speculanten, die zich op vermetele wijze wagen te speculeren, in het meerwoord gesproken, welke eeriijke lieden onder hen bij den kop hebt genomen, die van het begin af tegen de accijnswet waren.

Geen, er ten tijde van koning Ahasuerus slechts één Haman gevonden werd, die den dood van Mordechai zocht, alsoos er thans, in onze dagen, maar één speculant, die zich op vermetele wijze wagenst te verrijken door den onbegrijp der wijnbouwers. Het is die grijpende wil in schandploederen, die Haman, welke ons zulk een hoog woord voerde uitbreidde, van tekeren reiziger in Midden Afrika, terwijl het hemzelven geenszins aan ijer onbrak om, door den handel in geworen, indirecte te hand te leenen aan den kafferloer, waartoe thans alle hoogste belastingen den oorlogspijl hebben.

Dien Haman moeten alle wijnbouwers, handelaars en winkeliers in de Westelijke Provincie, in gelyk gehouden. Op hem kan men, met een gerust geweten, de volgende regelen uit de geschiedenis van Haman in loopen brengen:—Then the King Ahasuerus answered and said unto Esther the Queen, Who is he, and where is he, that he durst presume in his heart to do so? And Esther said, The adversary and enemy is the wicked Haman.

Ik ben, enz.

MOEDERLIJ.

PAARL, 24 Julij 1878.

Aan den Redacteur.

Waarde Heer!—U.E.D. heeft mijne vraag beantwoord met een wederantwoord, waarop ik het antwoord met gaarne weeten heb gezien, dat gij niet het best zijn mij antwoord niet te publiceren.

Bij den eersten oogopslag zou men zeggen: wel! belast de produkten die de Oostprovincie hierheen brengen, even hoer, doch zij zenden ons niets te koop en al hunne produkten gaan elders, dan zijn zij volstrekt niet van ons afhankelijk, doch wij zijn dat wel van hen.

Al wat ons Westelijken nu te doen staat, is te zorgen om bij de eerstvolgende Parlementsvergadering in te brengen die tegen den accijnswet in de wet wter vernietigen zullen voorperstijd, zodat de speculanten alreeds aan de grijp blijven zwaijen, en gemeinlijk blaauwen bij prijs houden om niet te verliezen. Natuurlijk is de boer dan het beste er van af.

ECONOMIST.

WIJNBORER versus SPECULATEUR.

Wellington, 20 Julij 1878.

Aan den Redacteur.

Mijnheer,—Er staat geschreven, "Die een kuilgraaf zal erin vallen, en die een steen wentel, op hem zal hij wederkomen." Het schone is dat die kuilgraaf, die in onze dagen, nu dat ten westen van de speculanten in Kaapstad. Die heeren hadden zich op gepast, dat de wijnbouwer alleen in den kuil vallen zou, terwijl zij zouden werden vrijgelaten om den kwalijk verkregen buit te deelen. Maar, ach! hoe geheel anders schijnt het nu te zullen uitvallen. De steen dien zij hebben gewenteld is nu henzelven teruggekeerd, en nu zijn zij aan de beurt om, laag, laag, enz., over die kuil te glijden, die zij hebben gegraven, en hebben gekocht voor het volgende jaar of langer de brandwijnmarkt gebied in hunne hand te hebben.—Doch, "neusee voorbij."

Of ik hield van lachzen des buik vast, ten ik in uwe uitgevan van 11. Woensdag zag hoe de speculanten te keer gingen over de onrechtvaardigheid van hen te belasten. Ja, ja, zo gaat het, belast elken een, doch, mij, en het mijne niet!

Het is wonderlijk te zien, hoe de kooplieden daartoe in de accijnswaardig in het Huis pretomkeren hebben gemaakt en van hunne dwaling zo spoedig zijn genezen. Nu wordt ons niet langer de oude stori te vervelen oververteld, maar, "de verbruiker zal de belasting betalen en niet de wijnbouwer." Neen, nu is 't de arme, arme koopman zal er bij hielden.

Ik ben geen wijnbouwer, en onrecht deed geheel onpartijdig, alhoewel ik niet en twijfel niet heb. Ik ben haden uwe even sterk gekant tegen de Bill, (belust en al) als vroeger: doch, kan het niet anders en wil men met kracht en geweld den boer belasten, geef, maar dan ook den koopman, die zich heeft gespeculeerd met de boer produkten. Laatliik ook zijn aanloof dragen; ik denk dit is de eenige weg die kan worden gevolgd in de Kaapstadse Kamer van Koophandel van naar anti-Afrikaansche gerustheid te geven.

Ik heb den Kamer en de heer Goodfille als woordvoerder gedroeg zich op de voorgedruide in de stad wereldlijk aisch of zij van de Tarantula gestoken was. Zoumen een gansch ander deuntje dan toen zij den Premier verzoeken, de Bill met den 10den deser in werking te brengen.

Mijnheer,—Is het nu eenmaal zo: voor Engeland de Engelsman en voor Frankrijk de Fransman, waarom kan het dan ook niet met ons? Het is de heer Brabant vroeger er bij, dat de kennis van den heer Gamble van belang zou zijn voor municipaliteiten die waterwerken ondernemen. Ten 6 ure was de post nog in behandeling.

Laatste Telegrammen.

GISTERN ONTVANGEN. GRAHAMSTAD. Vrijdag, 20 Julij.

Gisteren avond een stanproul vergadering ter overweging der zaak van Charles Jackson, den vrijwilliger onder vonds van 15 jaar dwangarbeid. Eene memorie aangenomen om den Gouverneur vrij te stellen te verzoeken.

De dankdag wordt hier heel hartelijk opgenomen.

PORT ALFRED. Vrijdag, 20 Julij.

Nyansa gisteren aangekomen en Engelse lading gelost. Bij het terugkeeren der letters raakte een volgend raderen? Dat het Parlement het voorgedachte heeft, het volk alle gehoor te ontzeggen en het met autocraatisch gezag stoumoedig te verdrücken, is het wijt, beiden ter oogenblikke redding uit het bedriegde gevaar, en ter voorkoming van verdere tinnanie, om heden uw democratisch gezag alleromstredend te handhaven, het krachtigste praktische middel daartoe is, dat zij u allen als een eenig man verbinden zult, en dat bij wijze den VOLKS-Dreiging, waarin zij de gebode Accijnswet met dardast clausulen van nul en ongewerdige waarde verklaart.

De afgevaardigden van het Parlement worden voornamelijk tegen dezen maatregel, die waarachtigheid in den mond gesproken. Moeten wij dan in gedwongenheid onze kranen onderzook en harnasch en vernietigd worden? Daarvoor wij geduldig de eerbare prijs boeten gestadig zien verarmen, en de jonge beginners met geweld naar den bedelstaf zien voeren!

Neen, mijnheer, onder deze omstandigheden is een Volks-Declinatie als voornamelijk onvermijdelijk; wij moeten haar hebben en verzoekt het Hoogste Huis die onredelijke Bill niet, die zalmen wij haar verwerpen.—Ik ben.

EEN WILNBOER.

DE WIJNBOUWERS van HAMAN.

Aan den Redacteur.

Mijnheer,—In uwe inleiding van den 17den deser vind ik, dat gij, met recht, de geschiedenis van de wijnbouwers van Haman vermeldt met de houding der speculanten, die zich op vermetele wijze wagen te speculeren, in het meerwoord gesproken, welke eeriijke lieden onder hen bij den kop hebt genomen, die van het begin af tegen de accijnswet waren.

Geen, er ten tijde van koning Ahasuerus slechts één Haman gevonden werd, die den dood van Mordechai zocht, alsoos er thans, in onze dagen, maar één speculant, die zich op vermetele wijze wagenst te verrijken door den onbegrijp der wijnbouwers. Het is die grijpende wil in schandploederen, die Haman, welke ons zulk een hoog woord voerde uitbreidde, van tekeren reiziger in Midden Afrika, terwijl het hemzelven geenszins aan ijer onbrak om, door den handel in geworen, indirecte te hand te leenen aan den kafferloer, waartoe thans alle hoogste belastingen den oorlogspijl hebben.

Dien Haman moeten alle wijnbouwers, handelaars en winkeliers in de Westelijke Provincie, in gelyk gehouden. Op hem kan men, met een gerust geweten, de volgende regelen uit de geschiedenis van Haman in loopen brengen:—Then the King Ahasuerus answered and said unto Esther the Queen, Who is he, and where is he, that he durst presume in his heart to do so? And Esther said, The adversary and enemy is the wicked Haman.

Ik ben, enz.

MOEDERLIJ.

PAARL, 24 Julij 1878.

Aan den Redacteur.

Waarde Heer!—U.E.D. heeft mijne vraag beantwoord met een wederantwoord, waarop ik het antwoord met gaarne weeten heb gezien, dat gij niet het best zijn mij antwoord niet te publiceren.

Bij den eersten oogopslag zou men zeggen: wel! belast de produkten die de Oostprovincie hierheen brengen, even hoer, doch zij zenden ons niets te koop en al hunne produkten gaan elders, dan zijn zij volstrekt niet van ons afhankelijk, doch wij zijn dat wel van hen.

Al wat ons Westelijken nu te doen staat, is te zorgen om bij de eerstvolgende Parlementsvergadering in te brengen die tegen den accijnswet in de wet wter vernietigen zullen voorperstijd, zodat de speculanten alreeds aan de grijp blijven zwaijen, en gemeinlijk blaauwen bij prijs houden om niet te verliezen. Natuurlijk is de boer dan het beste er van af.

ECONOMIST.

WIJNBORER versus SPECULATEUR.

Wellington, 20 Julij 1878.

Aan den Redacteur.

Mijnheer,—Er staat geschreven, "Die een kuilgraaf zal erin vallen, en die een steen wentel, op hem zal hij wederkomen." Het schone is dat die kuilgraaf, die in onze dagen, nu dat ten westen van de speculanten in Kaapstad. Die heeren hadden zich op gepast, dat de wijnbouwer alleen in den kuil vallen zou, terwijl zij zouden werden vrijgelaten om den kwalijk verkregen buit te deelen. Maar, ach! hoe geheel anders schijnt het nu te zullen uitvallen. De steen dien zij hebben gewenteld is nu henzelven teruggekeerd, en nu zijn zij aan de beurt om, laag, laag, enz., over die kuil te glijden, die zij hebben gegraven, en hebben gekocht voor het volgende jaar of langer de brandwijnmarkt gebied in hunne hand te hebben.—Doch, "neusee voorbij."

Of ik hield van lachzen des buik vast, ten ik in uwe uitgevan van 11. Woensdag zag hoe de speculanten te keer gingen over de onrechtvaardigheid van hen te belasten. Ja, ja, zo gaat het, belast elken een, doch, mij, en het mijne niet!

Het is wonderlijk te zien, hoe de kooplieden daartoe in de accijnswaardig in het Huis pretomkeren hebben gemaakt en van hunne dwaling zo spoedig zijn genezen. Nu wordt ons niet langer de oude stori te vervelen oververteld, maar, "de verbruiker zal de belasting betalen en niet de wijnbouwer." Neen, nu is 't de arme, arme koopman zal er bij hielden.

Ik ben geen wijnbouwer, en onrecht deed geheel onpartijdig, alhoewel ik niet en twijfel niet heb. Ik ben haden uwe even sterk gekant tegen de Bill, (belust en al) als vroeger: doch, kan het niet anders en wil men met kracht en geweld den boer belasten, geef, maar dan ook den koopman, die zich heeft gespeculeerd met de boer produkten. Laatliik ook zijn aanloof dragen; ik denk dit is de eenige weg die kan worden gevolgd in de Kaapstadse Kamer van Koophandel van naar anti-Afrikaansche gerustheid te geven.

Ik heb den Kamer en de heer Goodfille als woordvoerder gedroeg zich op de voorgedruide in de stad wereldlijk aisch of zij van de Tarantula gestoken was. Zoumen een gansch ander deuntje dan toen zij den Premier verzoeken, de Bill met den 10den deser in werking te brengen.

Mijnheer,—Is het nu eenmaal zo: voor Engeland de Engelsman en voor Frankrijk de Fransman, waarom kan het dan ook niet met ons? Het is de heer Brabant vroeger er bij, dat de kennis van den heer Gamble van belang zou zijn voor municipaliteiten die waterwerken ondernemen. Ten 6 ure was de post nog in behandeling.

Laatste Telegrammen.

GISTERN ONTVANGEN. GRAHAMSTAD. Vrijdag, 20 Julij.

Gisteren avond een stanproul vergadering ter overweging der zaak van Charles Jackson, den vrijwilliger onder vonds van 15 jaar dwangarbeid. Eene memorie aangenomen om den Gouverneur vrij te stellen te verzoeken.

De dankdag wordt hier heel hartelijk opgenomen.

PORT ALFRED. Vrijdag, 20 Julij.

Nyansa gisteren aangekomen en Engelse lading gelost. Bij het terugkeeren der letters raakte een volgend raderen? Dat het Parlement het voorgedachte heeft, het volk alle gehoor te ontzeggen en het met autocraatisch gezag stoumoedig te verdrücken, is het wijt, beiden ter oogenblikke redding uit het bedriegde gevaar, en ter voorkoming van verdere tinnanie, om heden uw democratisch gezag alleromstredend te handhaven, het krachtigste praktische middel daartoe is, dat zij u allen als een eenig man verbinden zult, en dat bij wijze den VOLKS-Dreiging, waarin zij de gebode Accijnswet met dardast clausulen van nul en ongewerdige waarde verklaart.

De afgevaardigden van het Parlement worden voornamelijk tegen dezen maatregel, die waarachtigheid in den mond gesproken. Moeten wij dan in gedwongenheid onze kranen onderzook en harnasch en vernietigd worden? Daarvoor wij geduldig de eerbare prijs boeten gestadig zien verarmen, en de jonge beginners met geweld naar den bedelstaf zien voeren!

Neen, mijnheer, onder deze omstandigheden is een Volks-Declinatie als voornamelijk onvermijdelijk; wij moeten haar hebben en verzoekt het Hoogste Huis die onredelijke Bill niet, die zalmen wij haar verwerpen.—Ik ben.

EEN WILNBOER.

DE WIJNBOUWERS van HAMAN.

Aan den Redacteur.

Mijnheer,—In uwe inleiding van den 17den deser vind ik, dat gij, met recht, de geschiedenis van de wijnbouwers van Haman vermeldt met de houding der speculanten, die zich op vermetele wijze wagen te speculeren, in het meerwoord gesproken, welke eeriijke lieden onder hen bij den kop hebt genomen, die van het begin af tegen de accijnswet waren.

Geen, er ten tijde van koning Ahasuerus slechts één Haman gevonden werd, die den dood van Mordechai zocht, alsoos er thans, in onze dagen, maar één speculant, die zich op vermetele wijze wagenst te verrijken door den onbegrijp der wijnbouwers. Het is die grijpende wil in schandploederen, die Haman, welke ons zulk een hoog woord voerde uitbreidde, van tekeren reiziger in Midden Afrika, terwijl het hemzelven geenszins aan ijer onbrak om, door den handel in geworen, indirecte te hand te leenen aan den kafferloer, waartoe thans alle hoogste belastingen den oorlogspijl hebben.

Dien Haman moeten alle wijnbouwers, handelaars en winkeliers in de Westelijke Provincie, in gelyk gehouden. Op hem kan men

